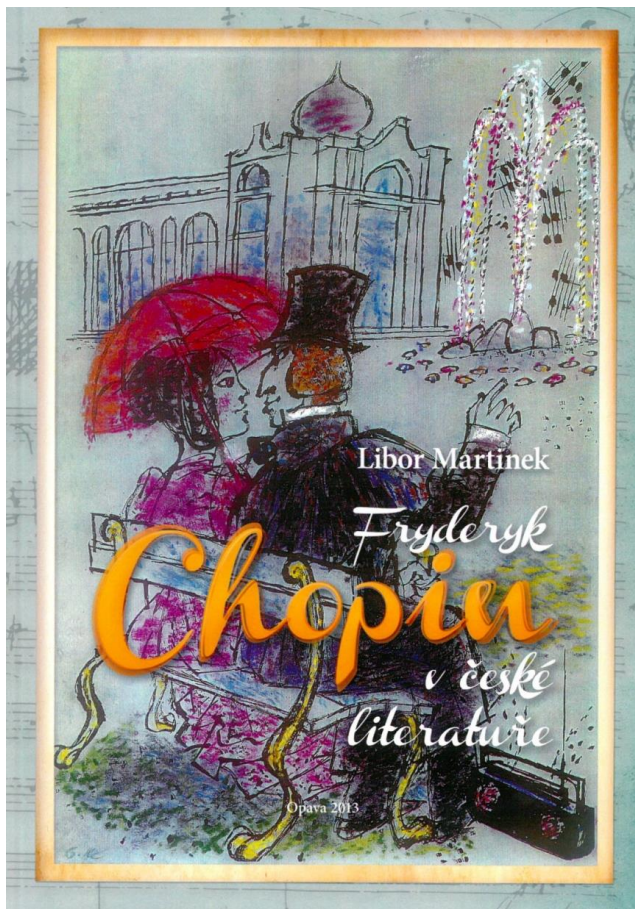

Monografie Libora Martinka o Chopinovi konfrontuje realitu s fikčním světem literatury

OPAVA - Ke své druhé odborné specializaci, totiž hudební vědě, se vrátil v těchto dnech literární vědec, překladatel, básník a pedagog Ústavu bohemistiky a knihovnictví Filozoficko-přírodovědecké fakulty Slezské univerzity v Opavě a mimořádný profesor Vratislavské univerzity doc. PhDr. Libor Martinek, Ph.D. Ve své nejnovější publikaci *Fryderyk Chopin v české literatuře* (Slezská univerzita 2013) se opět vrací ke vztahu a vzájemnému prolínání dvou krásných umění – hudby a literatury. Jak vyplývá z názvu, ústředním motivem monografie je osobnost polského hudebního skladatele a klavírního virtuóza období romantismu Fryderyka Chopina. Autor vychází ze své předchozí stejnojmenné studie, kterou představil na literárněvědné konferenci „Evropská dimenze české a polské literatury - Europejski wymiar literatury czeskiej i polskiej“, konané v Opavě v listopadu 2010 (otištěna byla ve sborníku konference, jenž vyšel v Opavě v r. 2011,

s. 277–303, a v upravené verzi pak také v odborném polském časopise *Porównania* č. 9/2011 na s. 154–170, který vychází na Univerzitě Adama Mickiewicze v Poznani). Původní práci však pro knižní vydání významně upravil, doplnil, přidal obsáhlý poznámkový aparát, včetně četných odkazů na prameny, literaturu i elektronické zdroje. Stejně obsáhlý je také jmenný rejstřík osobností. Autor však především využil nově získaných poznatků, které získal především analýzou materiálů archivu Domu Fryderyka Chopina v Mariánských Lázních. O kvalitě monografie pak jednoznačně hovoří tři posudky, které na ni vypracovali literární vědci prof. PhDr. Vladimír Křivánek, CSc., dr. hab. Kazimierz Maciąg a muzikolog PhDr. Petar Zapletal. Všichni lektori se shodli na tom, že takto kvalitní práce je v mnohém přínosná a podobu tištěné publikace si zaslouží.

Hned v úvodu textu připomíná Libor Martinek skutečnost, že Chopin během svého života navštívil české země celkem čtyřikrát. Pobýval v Teplicích, navštívil i další česká města, ale šťastné chvíle prožil zejména v Karlových Varech, kam přijel za svou rodinou v roce 1835, a o rok později v Mariánských Lázních, aby se setkal s rodinou Wodzińských. Opakovaně také navštívil Prahu a své tamější přátele. Několik českých spisovatelů se proto věnovalo beletrizaci nebo odbornému historickému zpracování těchto pobytů.

Kniha je členěna na dvě základní části. V první se Libor

Martinek věnuje vztahu hudby a řeči v tvorbě Fryderyka Chopina, ve druhé, rozsáhlejší, inspirací osobností a hudbou Fryderyka Chopina v literárních dílech. V souladu s názvem publikace se Libor Martinek zaměřuje hlavně na obraz Chopina, jeho života a díla v česky psané literatuře, především v poezii. Nezapomíná ani na prozaická díla, jak beletristická, tak dokumentární či paradokumentární žánry, ale i na publikace vydané u příležitosti Chopinových výročí nebo na film. Kladně lze přijmout také fakt, že textovou část publikace doplňují ilustrace a grafiky opavského rodáka Osvalda Klappera z cyklu *Chopin v Čechách*, které Martinek dostal k dispozici ještě před úmrtím tohoto výtvarníka, jenž větší část svého života prožil v Praze.

Chopiniany, nad kterými se Martinek podrobněji zastavil, jsou *Chopinovské akordy* Oldřicha Zemka, *Fryderyk a Marianna (Chopin v Mariánských lázních)* Kamila Bednáře, *Chopiniana* Josefa Pávka, *Hledání modrého tónu* Jiřího Karena, *Růže pro Fryderyka* Vladimíra Mareše, autorky zastupuje Karla Erbová a její dvojjazyčná sbírka poezie *Již nikdy nedovolím požáru – Już nigdy pożarem mi nie płonąć* v polském překladu jablunkovského básníka Jana Pyszka.

Nebyl by to Libor Martinek, kdyby se na popisovanou problematiku, alespoň v krátkosti, nepodíval také z „jiné“ strany, v tomto případě především z polské. Ať už zmiňuje polsky píšící slezské autory žijící na Ostravsku a Těšínsku nebo „klasické“ polské literáty, kteří se ve svém díle k Chopinovskému odkazu přihlásili.

V závěru pak Libor Martinek vysvětluje, proč publikace vznikla. „V české poezii a próze věnované Fryderyku Chopinovi se často setkáváme s kultovními i legendistickými artefakty, v nichž se svět objektivní pravdy a umělecké fikce (fiktivního světa literatury) míjejí. Rovněž odborná životopisná literatura o Chopinovi není prosta omylů. Na to jsme se pokusili v naší monografii poukázat konfrontací historické reality s fikčním světem básnického nebo prozaického díla.“

Publikaci, kterou finančně podpořila opavská firma Václav Pirunčík, vydala v červenci letošního roku Slezská univerzita v Opavě.

Text: Martin Kůs